

Параду

Зеров Микола Костянтинович

I

По чорних днях, прожитих у чаду
І сповнених труда і неспокою,
Враз яблуком запахне над горою
І усміхнеться власне Параду.

Прославмо ж вечора легку ходу
Над метушнею денною легкою,
Зорю, розлиту повинню німою,
Сухий ковил і вроду молоду.

Тому, хто сам як вечір сутеніє,
Хто нидіє в камінній летаргії,
Твій подув, Параду, благословенен;

Він гладить оксамитною рукою
Обличчя нам, він виправляє крен,
Він кличе жить хвилиною легкою.

29.08.1931

II

Та як нам жить хвилиною легкою,
Коли такий на пам'яті тягар
Речей, обставин, люду і примар
Ліг і лежить нестерпною вагою?

І як нам крен направити з тобою,
Коли щодня погроза і удар,
І пилу впав на душу сірий шар,
І все значиться смутком і нудьгою?

І як чуття пустити буйну рощ,
Коли їм кригою грозиться дощ —
Вони слабі, без хати, без покрову;

Коли спадає мла, немов хижак,
А ця на бруку знайдена підкова —
Єдиний добрий на майбутнє знак.

11.12.1931

III

Ще вчора думка мовила твереза:
Горнись і шулься — он зима іде;
Все, що було недавно молоде,
Вже обтинають невблаганні леза.

А нині — як сонетна антитеза —
Тепло і радість день новий веде,
А проти сонця золото руде
На спаді віт розвішала береза.

Прозорий жовтень радісно вступив
Між стовбурів, оградок і хрестів,
Розкиданих на жовтому узбоччі, —

І, мов весною, по ливних дощах
Стоїть у росах, відновитись хоче
Брунатний лист на паркових кущах.

24.10.1931

IV

Цегляний цоколь, і залізні ґрати,
І напівтемний монотонний трам
Товаришать солодким нашим сном
Про супокій самотньої кімнати.

І що сумніш на холоді блукати,
То все принадніший стає Сезам,
Де сута радість усміхнеться нам
Без перебоїв, ганджу і утрати.

А вітер злий у відповідь на те
По мерзлій груді порохом мете
На привиди наміряного раю.

І думка в чорний потрапляє слід:
Так мандрівник, що в тундрі замерзає,
Усе тропічний бачить краєвид.

12.12.1931

Постійна адреса: http://ukrlit.org/zerov_mykola_kostiantynovych/paradu